

DE TRANSFORMATIE TOT VLIEGVISSER

Vliegvisseren wordt soms toch vooral gezien als een omslachtige manier om weinig vis te vangen. En als typisch iets voor tandartsen, chirurgen en Saab-rijders. Dit stereotype beeld had onbewust ook bij Visblad TV cameraman Sytse van der Harst postgevat. Maar inmiddels weet hij wel beter. Toen hij tijdens filmwerkzaamheden voor Hét Visblad in aanraking kwam met het streameren op snoek, was een nieuwe passie geboren.

TEKST ROBERT DE WILT FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

Ongeveer een jaar na dato zijn we weer terug op de plek waar het allemaal begon. “Eind vorig jaar filmde ik hier een item met Edwin Kerssies over het vliegvisseren op snoek”, licht Sytse zijn kennismaking met streameren toe terwijl we over het hek van een weiland middenin het Groene Hart klimmen. “Het is een hele visuele visserij. Dat vond ik zo gaaf om te zien. Nou heb ik via de opnames voor Visblad TV al heel wat verschillende en leuke visserijen leren kennen. Het wordt dan erg verleidelijk om die ook allemaal zelf te gaan beoefenen. Dat komt er in de praktijk vaak niet van, maar bij dat zwiepen met zo’n streamer werd de verleiding simpelweg te groot”, aldus de programmamaker uit Utrecht.

Sindsdien is hij met grote regelmaat in deze sappige veenpolders te vinden. Streamerend op snoek, welteverstaan.

VAN #5 NAAR #8

Als Sytse de hengel optuigt, informeren we naar de AFTMA klasse waarmee hij vist. “Dit is een ‘achtje’. Die heb ik na verloop van tijd maar overgenomen van een vismaat. Mijn ‘vijfje’ bleek namelijk toch wat aan de lichte kant”, lacht Van der Harst. Hij doelt op de vliegenlat #5 die hij jaren geleden op de Visma kocht. Behoudens een weekje familievakantie aan de Kyll in de Duitse Eifel, was die hengel echter nog nooit in actie gekomen. Tot die bewuste Visblad TV opnamedag dan. Toen was er geen

Sytse vist graag met EP-streamers aangezien deze synthetische streamers lichter zijn dan bont of bucktail.

houden meer aan: dat vijfje moest van stal. Tegelijkertijd werd er ook een nieuwe vliegenreel aangeschaft. “Gewoon een betaalbaar reeltje. Het is immers niet veel meer dan een draaiend wiel dat als opslag dient voor je lijn. De slipgebruik je niet of nauwelijks.” Wat streamers erbij en Sytse was klaar voor de strijd. “Toen ben ik in m’n uppie de polder in gegaan. Maar kijken waar het schip strandt.”

SUBTIEL EN SPANNEND

Dat viel in de praktijk alles mee. “Het #5-je bleek wat aan de lichte kant, maar op zich lukte het wel. En met vijf snoeken aan de streamer bij mijn eerste pogingen op dag één, was ik natuurlijk meteen verkocht”, zegt hij. Het enthousiasme spat er ook vandaag van af. Met gevoel zwiept Sytse zijn synthetische streamer precies onder een oud, half verrot steigertje aan de overkant van

SYTSE VAN DER HARST: DE VISSSENDE PROGRAMMAMAKER

Alweer ruim twee jaar is hij de vaste cameraman van Hét Visblad: Sytse van der Harst (39) uit Utrecht. Een vakbekwame programmamaker, maar daarnaast ook fanatiek én begenadigd sportvisser. In die hoedanigheid benaderden wij hem destijds ook met de vraag of hij de Visblad TV video’s kon verzorgen. Nou, dat kon Sytse wel! Gezien de inmiddels miljoenen hits op het YouTube kanaal van Sportvisserij Nederland worden de video’s goed bekeken.

de poldersloot. Het plezier in dit werpspelletje is van de grijs op zijn gezicht af te lezen. Waar het snoeken met ‘normaal’ kunstaas hem een beetje tegen begon te staan, bleek het vissen met streamers veel meer beleving te brengen. “Het is subtiel en spannend. Met streamers vis je lekker geruisloos en heb je geen geplons van pluggen, jerkbaits of groot rubber. Daarbij kun je een streamer ook tergend langzaam en met een mooie actie net onder het wateroppervlak vissen. Bovendien zie je alles gebeuren. Je bent continu gefocust en daardoor lijkt het wel alsof je een aanbeet ook veel intenser beleeft. Soms mist een snoek een paar keer op rij, en zie je hem er vervolgens vlak voor je voeten alsnog op vliegen. Geweldig toch?!”

POLDER ETIQUETTE

Inmiddels zijn we aanbe-land bij stek twee, nabij een boerderij aan de rand van een

brede poldersloot. We staan nu middenin het weiland van de boer, maar die zal volgens Sytse niet kwaad met een

hooivork in de hand naar buiten stormen. “Kwestie van goed checken welke landerijen je wel en niet mag betreden

met je VISpas.” Al gaat de etiquette van een poldervisser wat Sytse betreft nog verder. “Je bent te gast op andermans terrein, dus is het een kwestie van je netjes opstellen. Doe de hekken altijd weer netjes dicht, stap niet over prikkeldraad heen maar gebruik de overstaphekjes, loop langs de randen van het weiland en wees het eventueel aanwezige

Een snoek heeft zich op de streamer gestort, tijd voor de strip strike!

Sinds hij een jaar geleden kennis maakte met het streameren op snoek, trekt Visblad TV cameraman Sytse van der Harst graag de polder in.

Spektakel in de polder.

vee niet tot last.” Ondertussen gaat de streamer weer te water. De welgemikte worpen doen haast vermoeden dat we met een ervaren vliegviscrack van doen hebben. “Welnee joh. Ik kom net kijken. Maar het is echt niet zo moeilijk als je zou denken hoor.”

Vliegvisafdeling

Toch staan we ervan te kijken hoe subtiel Sytse zijn streamer keer op keer op de gewenste plekken deponeert. Heeft hij soms een meerdaagse werpcursus voor vliegvisser gevolgd? “Aanvankelijk niet. In het begin heb ik zelf maar wat aan geploeterd. Desondanks kreeg ik al vrij snel de slag te pakken. En toch kan ik het iedereen warm aanbevelen om je aan te sluiten

bij de vliegvisafdeling van je eigen hengelsportvereniging.” Zo meldde Sytse zich aan bij vliegvisgroep “The Leader”, de vliegvisafdeling van de AUHV. Dat bleek een slimme zet. “Ik heb er onwijs veel geleerd. Zo had ik in het begin nog vrij veel last van missers. Snoeken die de streamer wel aanvielen, maar die ik toch best vaak misloeg. Dankzij de mensen van The Leader weet ik nu wat ik al die tijd fout deed. En vang ik nu veel meer snoek.”

Strip Strike

“Voorheen gebruikte ik bij een aanbeet altijd de vlieghengel om de haak te zetten. Ik wist niet beter dan dat je een hengel moet heffen als de snoek zich op de streamer had gestort. Maar met die

‘zachte’ vliegenlat van me bleek dat toch wat anders te liggen. Er werd me duidelijk gemaakt dat ik juist de lijn moest gebruiken als instrument om aan te slaan.” Daarmee doelt Sytse op de zogenaamde ‘strip strike’. Hierbij zet je de haak door hard aan de lijn te trekken terwijl de hengeltop naar je streamer wijst. “Die techniek heb ik inmiddels onder de knie. En ik moet zeggen dat ik nu beduidend minder missers heb dan een jaar geleden.” De vliegvisclub bracht hem echter nog meer.

“Gezellige en leerzame bindavonden met gastsprekers, speciale visdagen met werpinstructies. Erg leuk allemaal. Vliegvisser kakers? Onzin! Het zijn hele gezellige lui die je graag goed op weg helpen. Denk bijvoorbeeld aan het uitwisselen van bindpatronen en tips voor de aanschaf van materiaal.”

Fanatisme

De tips, werplessen en oefening aan de waterkant betalen zich tijdens deze poldersessie uit in de vorm van twee mooie snoeken. Geen echte monsters, maar wel gezonde en sterke vissen die de vliegenlat fraai laten doorbuigen. “Het is de combinatie van het buiten zijn in een mooi en oer-Hollands landschap, lekker lichtgewicht en actief vissen en het feit dat je bovenop de actie zit die deze vorm van vliegvisen voor mij zo mooi

Vliegvis Doe Je Zo!

In de reeks ‘Vissen doe je zo!’ van Sportvisserij Nederland is er ook een brochure uitgebracht over het vissen met de vlieghengel. Hierin wordt de basis van het vliegvisen uitgelegd. Om een en ander te verder toe te lichten zijn er ook instructiefilmpjes gemaakt. Ga naar www.vissendoejezo.nl voor meer informatie. Op het YouTube kanaal van Sportvisserij Nederland vind je de video over het streameren op snoek met Edwin Kerssies.

maakt”, zegt Sytse. “Ik kan het iedereen echt van harte aanbevelen. Laat je daarbij zeker niet afschrikken door eventuele vooroordelen over het vliegvisen, want dat is

nergens voor nodig en zou bovendien echt zonde zijn. Zelf had ik een jaar geleden ook niet kunnen bedenken dat ik nu zo fanatiek met de streamer op snoek vis.”

Nu zelf een keer met vis voor de camera in plaats van erachter.

Smulders ziet ze vliegen

Kan pijn doen...

W e schrijven januari 1994. Het is een ijskoude dag. Een beetje mistig en windstil. Ik sta in het Veerse Meer, bij de Veerse dam, met een streamer op forel te vissen. Twintig meter verderop staat een andere vliegvisser eveneens te verkleumen. Een aardige Belg, waar ik een uurtje daarvoor al mee had staan kletsen. We hebben allebei al één forel gevangen. Best aardige vissen, zo rond de 40 centimeter.

Ook de Belg vist met een streamer en een zinkende lijn. Maar al twee uur lang hebben we beiden geen aanbeet meer gehad. En het werpen gaat steeds moeilijker. Mijn handen en benen worden alsmat koud. Plots is daar dan toch die klap op de hengel: los. Snel weer een worp op dezelfde plek, maar helaas. Die vis is geschrokken en gevlucht. Dan maar een stukje verderop het talud afvissen. Ik laat de lijn goed op diepte komen en strip de mudler met kleine rukjes binnen. Een aanbeet kan nu ieder moment komen, want forel aast graag op plekken waar het water in één keer dieper wordt. Wel uitkijken waar je loopt hier, want je verdwijnt zo onder water.

Plotseling begint de Belg keihard te schreeuwen! Ik draai me om en verwacht een kromme hengel met aan het eind een dikke forel. Maar de Belgische visser staat gebogen met zijn hand op z’n wang. Geen forel dus. Ik loop naar hem toe en zie bloed op zijn wang zitten. De streamer is bij de voorwaartse worp, terwijl hij naar rechts keek, vol de wang ingegaan. En zit nu met de weerhaak (dat mocht toen nog) stevig vast in het vlees. Die krijg je er nooit zomaar uit.

Rustig praat ik wat met de arme stakker en vertel hem dat het nog wat meer pijn zal gaan doen. Ik pak de streamer en druk de punt met weerhaak zover door, dat de haakpunt met weerhaak weer door de huid naar buiten komt. Dat vindt me niet zo prettig, want de Vlaamse scheldwoorden schallen over het Veerse Meer. Maar nu kan ik met mijn onthaaktang de weerhaak helemaal platdrukken. Voorzichtig duw ik de haakbocht weer door de wang terug. Hij is eruit! De Belg bedankt me hartelijk, maar zegt dat ie toch maar naar huis gaat. Ik vis nog wat door, maar vertrek ook niet veel later – zonder verder enige aanbeet. Vliegvisen is erg leuk, maar kan soms behoorlijk pijn doen!

Martin Smulders